

Gyóni Géza:
ITTHON

Boglyakemencés, gerendás szoba,
Fakó Luther-kép, pár arasznyi ablak,
Keményhitű papoknak otthona,
Nekem komor, játéktalan tanyám,
Ünneptájon meglátogatlak.

Ugy zendül még ma is az ige,
Apáim ódon, bibliás beszéde,
Minthogyha szívem még gyermek szíve,
S az arcom is még gyermek arca volna,
Mely ámul s lángol szent mesékre.

Imádságkezdés int fehér falon
És mellet veret főhajtó alázat.
A havas úton imám mormolom:
Én hazug, beteg, gúnyos istenem,
Hagyjuk fehéren azt a házat.